

[Egon Jensen.]

skattes med 30 pct., som tilbageholdes af den institution, der udbetaler. Det er den samme ordning, som er gældende for kapitalvindingsskat og for engangsskat. Det er klart, at dette beløb ikke kan fradrages som betalt skat, og procenten er også ansat derefter, ligesom det er uden betydning, om den, til hvis bo beløbet udbetales, er pligtig at betale indkomstskat til stat eller kommune; så er der jo endelig også i de 30 pct. taget hensyn til, at der ved udbetaling af et større beløb i mange tilfælde måske kan blive tale om en urimelig høj beskatning på grund af vore høje marginalprocenter.

Ifølge boligforliget skal lejeværdien af parcelhuset med højst én lejlighed forhøjes med $\frac{1}{4}$ pct. hvert år i 8 år, hvorefter man vil nå op på 4 pct. Finansministeren foreslår her, at de 2 pct. af ejendomsværdien fra 1967-68 ændres til $2\frac{1}{4}$ pct. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge finansministeren, om ikke det ville være rigtigst, at man allerede nu indføjede i ligningsloven, at stigningen skulle være $\frac{1}{4}$ pct. pr. år begyndende med 1967-68. Hvis ikke det bliver tilfældet, skal vi alene af den grund have ligningsloven op til revision hvert år. Spørgsmålet om parcelhusene og forhøjelsen af procenten har intet at gøre med den såkaldt skattemæssige ligestilling mellem ejer og lejer, men er udelukkende et spørgsmål om ajourføring af lejen i forhold til boligforligets forhøjelse af lejen i udlejningsejendomme.

Enten man synes om ejerlejligheder eller ej — og jeg er en meget kølig beundrer af dette system, som var et led i boligforliget — så skal der gives regler for deres skattemæssige stilling, og her går lovforslaget ud på, at ejerlejligheder principielt sidestilles med parcelhuse, men at lejeværdien ikke ansættes som en bestemt procent af ejendomsværdien, men derimod efter skøn. Man har jo ikke noget umiddelbart skøn, hvad angår parcelhusenes lejeværdi, men dette gælder ikke for ejerlejlighederne, og her kan vi i hvert fald sige, at de nye lejlighedsvurderinger skaber basis for, at man kan ansætte ejerlejlighedernes værdi efter lejlighedens standard, beliggenhed o. s. v. Formueansættelsen må selvfølgelig som i parcelhusene være vurde-

ringssummen minus den gæld, der er. Endelig skal tilføjes, at standardfradraget på 1 pct. af vurderingssummen eller maksimalt 2.000 kr. pr. lejlighed, minimalt 400 kr., også kommer til at gælde for ejerlejligheder, hvis ejeren selv beboder den ene af lejlighederne. I øvrigt tror jeg nok, at ejerlejlighederne vil give anledning til en hel række problemer af økonomisk art, men det er jo ikke lejligheden her at komme ind på dette.

Endelig indfrier finansministeren det løfte, han gav under behandlingen af lovforslaget om en landsskatteret. Ifølge lovforslaget vil også skatterådene uden for København og Frederiksberg få ret til at tage en skatte-sag op til andenbehandling enten af egen drift eller efter krav fra skatteyderen. Som det hidtil har været, måtte skatteyderen — selv om skatterådet i mellemtiden måske var kommet til det resultat, at en ændring var velbegrundet — gå direkte til landsskatteretten, fordi man ingen mulighed havde for at ændre den første afgørelse. Jeg tror, det er en god bestemmelse, som vil blive modtaget med glæde af de mange skatterådsmedlemmer landet over.

Der er dog stadig væk den forskel, at medens det for skatteydere i København og på Frederiksberg er en betingelse for adgang til at klage til landsskatteretten, at sagen har været til andenbehandling i skatterådene dér, er det ifølge lovforslaget ikke en betingelse for skatteyderne uden for dette område; her skal skatteydere kunne klage direkte til landsskatteretten. Men til gengæld kan skatterådene selv tage sagen op til ny behandling i tilfælde af klage, og det betyder, at fristen for klage til landsskatteretten forlænges tilsvarende.

Ved ændringen af landsskatteretsloven blev det bestemt, at også skatterådenes skøn kunne ændres af landsskatteretten. Alene af den grund er det nu foreslåede en håndsrækning til skatterådene, som får lejlighed til at revidere deres skønsansættelse, hvis dette ønskes.

Forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v. indeholder ikke noget som helst revolutionært. Det foreslås her, at der for ejerlejligheder i lighed med en- og tofamiliehuse ikke kan foretages afskrivninger på særlige installationer, men at man må nøjes med standardfradrag.